

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione, tam amicorum
qua[m] inimicorum. Precatio XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

ictus, crucem cum corpore tuo super illam extenso sua violentia mouebant, agitabant, tremereque faciebant, & sic spinæ per reiteratos & frequentes lapsus capitis tui super crucem magis & magis profundius in occiput tuum adiebantur & impellebantur.

Pro strenuitate in Dei seruitio, mortificatione vitiorum & nuditate interna, Precatio X.

Psal. 118.

O bsecro te profundissima misericordia abyssus, per illum fortissimum pisi simi cordis tui erga nos amorem, quo non solum libens, sed etiam ardens grauiissimam pœnam illam, horribilemque cruciatum, & dirissima tormenta subiisti in omnibus afflictissimis membris tuis, quorum nullum in suo recto statu permanerat: obsecro inquam te per eiusmodi orationem, ut des mihi omnes vires animæ, cordis & corporis mei, semper usque in finem ad tuum seruitium & honorem extendere. Confige me in quotidianæ mortificationis & virtutum cruce clavis amoris & timoris tui, quibus iugi perfectaque imitatione & amara compunctione tibi adhaeream, ita ut omnibus quæ carnis & mundi sunt, totaliter exutus, in cruce tecum nudus cum nudo sursum me totum eleuem, & omnibus terrenarum rerum affectibus exuar, ut non si mihi amplius scire, velle, posse, cogitare vel vivere, nisi in cruce tua dulcissime Iesu.

Actione gratiarum pro Christi Iesu efficacissima ferventissimaq; cum multis amarissimi lachrymis effusa ad Patrem suum cœlestem oratione, pro cunctis suis crucifixoribus, qui tunc & usque hodie eum crucifigunt.

Luc. 23.

M Itissime ac totius mansuetudinis exemplar Christe Iesu, adoro, laudo, benedico ac gratias ago tibi Domine Deus meus, pro ineffabili & infinita dulcissimi & paterni cordis tui benignitate & miseratione, pro inuicta, exigua & indeficieni charitate tua, non modo erga te diligentes, verum etiam erga inimicos & persequentes te. Siquidem cum violentissime atque usque ad compagum dissolutionem super crucem distendereris, dilacerareris ac distrahereris, ita ut omnia tum sacratissima membra & nerui instar arcus intenta essent, & alia ad se alia attraherent, clavisque diris per manus & pedes cruci affigereris, non aliud agne mansuetissime dixisti, quam: Pater ignosce illis, quia nec scium quid faciunt. O quam immensa & incomprehensa multitudo bonitatis tuæ, o quam ardentissima & exuberantissima dilectio tua, ex qua non aliud tu eis imprecatus es, nisi, quasi immemor omnium dolorum tuorum: Pater ignosce illis. In tanto pœnarum cruciatu constitutus, non aliud tum monstrabas, quam quod exacerbarem illorum magis, quam corporis tui languorem doleres. Hoc enim præcipue agebas, ut hostium tuorum peccata excusares, & vindictam, quam merebantur illi, tu deprecando illos Patri commendatos faceres.

Pro vulnerante Dei amore, & perfecta proximi dilectione tam amicorum, quam inimicorum, Precatio XI.

O bsecro te amantisime, fidelissime ac suauissime amator Christe Iesu, per amorem pietatem & amorem divini cordis tui, da mihi charitatem ardentissimam, perfectissimam & fidelissimam, per quam crudelitate misericordissima

diffima in me exerceas & agas, ut cor meum clavo intensissimi tui amoris incurabiliter vulneres, transfodias, & tibi inseparabiliter vrias, ut amore tui semper langueam, & extra te nulla affectione exire valeam. Hac firmissima anchora omnem cordis, sensuumque euagationem in te quietes, in te compescas & stabilias. Hac mentem meam repleas & confirmes, ut te Deum meum in omnibus & super omnia, proxima verò in te, & inimicos propter te sincerè verecū diligam, odientibus atque offendentibus me ex animo ignoscam, bene cupiam, bene faciam, & totis nisibus malum fideliter, exemplo tui, bono recompensare studeam, eosque tanquam singulares amicos perfectius diligam, Amen.

Actio gratiarum pro cruci Domini Iesu furiosæ elevatione, ponderoso & violentissime doloris suo, de lapsum in petram.

C A P V T XII.

Nobilissime Domine Iesu, Dei viui & castissimæ virginis Mariæ fili dulcissime & dilectissime, quam magna multitudo misericordiæ tuæ, quam immensa magnitudo charitatis tuæ, qua tam intolerabiles & innumerous poenarum cruciatu pro nobis tam mitissimè tantisque cum desiderio tollerasti. Singulariter verò in illa immanissima dolorosissimæ crucifixione tui, in qua contremuerunt omnia interiora tua, in qua immensus ille dolor manuum & pedum tuorum pertransiit omnia viscera tua, per nervos, venas & osicula, quæ in eisdem concurrunt: in qua etiam acerbitas clavorum penetrauit secreta medullarum, ossium & nervorum tuorum, intimas cordis tui medullas: qua denique tam inhumaniter extensus, tamque immobiliter cruci fuisti affixus, ut unum membrum alii succurrere non posset, cunctis pariter incomprehensibili dolore penitus corrupis.

O quam cuncta interiora extensa, læsa, & dissoluta sunt atque dilacerata. O quam amarissimè proximio cruciati & excessu dolore lachrymatus es. O quot quamque crebro singultus & suspiria emisisti, ut etiam adamantina pectora ad tui aspectum compassionem mollescere potuissent.

Vbi verò te dulcissime Iesu sic inhumaniter cruci affixissent, mox immitissimi carnifices magno cum furore, validisque clamoribus te de crucifixionis loco ad foramen, cui crux erat imponenda ac firmando super terram & super lapides, cum ligno crucis fune apposito protrahunt, ibique cum crucete subleuarunt, & in petram excisam vel foramen ferocissimè & nimis impetuose eam imposuerunt & decidere permiserunt, ita ut hoc violento casu cuncta tua sacratissima membra & interiora tremerent, & immenso dolore, ac cruciatu affligerentur collidgrenturque.

Pro Deicastro timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum Iesum, Preceatio XII.

Gratias tibi ago ex intimis cordis mei visceribus ò amator hominum ardentesissime Christe Iesu, pro summo illo tuo erga nos amore, quem in crucifixione tui dolorosissima & ignominiosissima nobis vberimè declarasti, & quando te nudum inter duos latrones tanquam sceleratissimum omnium suspensi permisisti, obsecrans te per eundem inestimabilem amorem tuum, & per singula vulnera & dolores corporis tui, perque omnes guttas rosei sanguinis tui,

ff

confi-